

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

នួន ថា រៀបរាប់ឈ្មោះអ្នកនយោបាយកម្ពុជាថា ធ្លាប់ជាអតីតកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហម

ដោយ រ៉េនឌុល ឌីហ្សាល់កូ
ថ្ងៃទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២
ប្រែសម្រួលដោយ ជា ជល្លា

នៅថ្ងៃអង្គារ ទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២នេះ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាចាប់បន្តនូវដំណើរការសវនាការ។ កាលវិភាគសម្រាប់ថ្ងៃនេះ គឺត្រូវបន្តសក្ខីកម្មរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជាទាក់ទងទៅនឹងប្រវត្តិកំណែរកំណើតនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ ចៅក្រម និង ណុន ចាប់ផ្តើមដោយជូនដំណឹងទៅភាគីទាំងអស់សម្រាប់សប្តាហ៍នេះដោយបញ្ជាក់ថា នៅថ្ងៃស្អែកនេះ នាយកមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា លោក ឆាន់ យុ នឹងមកធ្វើសក្ខីកម្មនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះ។

ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសួរទៅ នួន ជា

ក្រោយពីពិភាក្សាក្នុងរូបទាក់ទងទៅនឹងការកំណត់ពេលវេលានៃការកំណត់សំណួរដើម្បីសួរទៅលោក ឆាន់ យុ អង្គជំនុំជម្រះបានប្រគល់តួនាទីនេះទៅភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីសួរទៅជនជាប់ចោទ នួន ជា។ មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ស៊ឹម ស៊ីវ៉ាន ចាប់ផ្តើមសួរសំណួរ។ នៅពេលដែល ស៊ីវ៉ាន សួរទៅ នួន ជា ដោយយឺតៗ និងសាមញ្ញនោះ នួន ជា ហាក់បីដូចជាគុញទ្រាន់ ហើយគាត់បានឆ្លើយតបដោយយឺតៗដែរ ដោយមើលទៅហាក់បីដូចជាគុញទ្រាន់ទៅនឹងអ្វីដែល ស៊ីវ៉ាន បានធ្វើ។ នួន ជា បានធ្វើគ្រាប់តាម ស៊ីវ៉ាន ដែលនិយាយយឺតៗពេកគួរឲ្យគុញ ហើយការដែល នួន ជា ធ្វើគ្រាប់តាមដូច្នោះ អ្នកចូលរួមដំណើរការតុលាការនេះបានសើចដែរ។

បន្ទាប់មក ស៊ីវ៉ាន ចាប់ផ្តើមសួរទៅ នួន ជា អំពីពេលដែលគាត់រៀននៅប្រទេសថៃ។ នួន ជា បានឆ្លើយថា គាត់បានបោះបង់ចោលការសិក្សាក្រោយពីរៀននៅសាកលវិទ្យាល័យនៅប្រទេសថៃបានមួយឆ្នាំដើម្បីចូលជាមួយចលនាស៊ីក្រូមុយនីស្ត។ នួន ជា និយាយថា បើសិនជាគាត់បញ្ចប់ការសិក្សាគាត់នឹងចូលមកធ្វើការបម្រើរដ្ឋ ដូច្នោះគាត់ក៏ឈប់រៀនដើម្បីចូលបដិវត្តន៍វិញ។ គ្រាប់ពូជនៃបដិវត្តន៍ចាប់ផ្តើមដុះបូសពេលដែលគាត់មានអាយុ ១៤ - ១៥ ឆ្នាំ គាត់បានឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែកនូវការ «ធ្វើបាបដូចសត្វឆាតុ» មកលើប្រជាកសិករខ្មែរពីសំណាក់អ្នកមានអំណាច និងអជ្ញាធរក្នុងសម័យអាណានិគម

និយមបុរាណ ។ ក្រោយមក គាត់បានទៅរៀនពី «របៀបរបបថៃ» និងបានចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងពី របៀបដែលជនកុម្មុយនីស្តជួយដល់អ្នកក្រីក្រ ។

សំណួរបន្តទៅ ឆ្លុន ជា គឺអំពីដំណើរការដែលជនកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាប្រើមធ្យោបាយដើម្បីអប់រំ មហាជន ។ ឆ្លុន ជា បានឲ្យដឹងថា កាលពីដំបូង រៀនណាមជាដួលសម្ភារៈសម្រាប់ការអប់រំហើយ រៀនណាមក៏បានផ្តល់ទីប្រឹក្សាដែលចេះនិយាយភាសាខ្មែរ មកជួយក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលនេះដែរ ។ កាលនោះ កម្ពុជាក៏ជាផ្នែកមួយនៃចលនាបក្សកុម្មុយនីស្តឥណ្ឌូចិនដែលរួមមាន កម្ពុជា ឡាវ និង រៀនណាម ។

ឆ្លុន ជា បន្តថា ក្រោយមកគាត់បានចូលជាមួយបក្សកុម្មុយនីស្តថៃ ព្រមទាំងបានទទួលការ អនុញ្ញាតឲ្យគ្រលប់មកកម្ពុជាវិញដើម្បីធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងអាណានិគមបុរាណ ។ កាលនោះ គាត់ គ្រលប់មកប្រទេសកម្ពុជាតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ។ ពេលដែលគាត់មកដល់ប្រទេសកម្ពុជា គាត់បានផ្តាច់ ទំនាក់ទំនងជាមួយកុម្មុយនីស្តថៃ រួចចូលជាមួយបក្សកុម្មុយនីស្តឥណ្ឌូចិនវិញ ។ ក្រោយសន្និសីទក្រុងហ្សឺ ណែវ ឆ្នាំ១៩៥៤ បក្សកុម្មុយនីស្តរបស់កម្ពុជាមានចំនួនសមាជិកតិចតួចប៉ុណ្ណោះនៅសេសសល់ ។ គាត់ និងសមាជិករបស់គាត់មួយចំនួនតូចចាប់ផ្តើមរៀបចំការតស៊ូក្នុងព្រៃ និងចាប់ផ្តើមទាក់ទងជាមួយ កសិករក្រីក្រដើម្បីបង្កើតបណ្តាញ ។

ក្រោយមក ស៊ីវិន បានសួរ ឆ្លុន ជា ទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ក្នុងការបង្កើតការតស៊ូប្រដាប់អាវុធក្នុងឆ្នាំ១៩៦២ ។ ឆ្លុន ជា បានឆ្លើយដូចមុនដែរដោយបកស្រាយ ថា ក្រោយសមាជបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៦២ បក្សបានបង្កើតគោលនយោបាយតស៊ូប្រដាប់ អាវុធ តែការតស៊ូនយោបាយនៅតែជាអទិភាពដដែល ។ កាលនោះ មេដឹកនាំរបស់បក្សកុម្មុយនីស្ត កម្ពុជាក៏ មានរូបគាត់ ប៉ុល ពត និង ទូ សាមុត ។ នៅពេលសួរថា តើមេដឹកនាំជួយខុបត្តិមុខដោយ របៀបណា? ឆ្លុន ជា បានឲ្យដឹងថា គាត់ទទួលបានការជួយផ្តល់ម្ហូបអាហារពីកសិករ និងតាមរយៈការ បរាញ់សត្វព្រៃដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត ។ បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាមិនបានបង្កើតគោលនយោបាយដើម្បី ប្រឆាំងនឹងរបប សីហនុ ដែលជាប្រមុខរដ្ឋ និងជាបុគ្គលដ៏មានអំណាចជាទីបំផុតនោះទេ ។

មេធាវីបានសួរទៀតថា តើមនុស្សប្រភេទណាដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជា «សត្រូវ» ដោយបក្ស កុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ។ ឆ្លុន ជា ឆ្លើយថា ជនបរទេសដែលមានបំណង «លេបទឹកដីកម្ពុជា» និង «ម្ចាស់ដី សក្តិភូមិ» ព្រមទាំង «បរិវារ» ត្រូវបានចាត់ទុកជាសត្រូវ ។ ទាក់ទងទៅនឹងពាក្យ «វណ្ណៈស្អាតស្អំ» វិញ ឆ្លុន ជា បាននិយាយថា ពាក្យនេះគឺមានតែ «ទ្រីស្តី» តែប៉ុណ្ណោះ បក្សកុម្មុយនីស្តកើតឡើងដោយបុគ្គលជា ច្រើនរូបមានទាំងអ្នកស្អាតស្អំ និងអ្នកមិនស្អាតស្អំផង ។ ឆ្លុន ជា បាននិយាយទៀតថា ប៉ុល ពត បាន

ធ្វើដំណើរទៅទីក្រុងប៉េកាំង ប្រទេសចិនក្នុងឆ្នាំ១៩៦៥ ដោយយកទៅជាមួយនូវឯកសារគោលនយោបាយរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ដើម្បីណែនាំដល់ចលនាកុម្មុយនីស្តរបស់ចិន ។ បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា «មិនដែល» ទទួលបានការជួយខុបត្តម្ភថវិការពីរៀតណាមទាល់តែសោះ ។ ក្រោយមក ស៊ីវិល បានបញ្ចប់សំណួរ ហើយគាត់បានប្រគល់ឱកាសនេះទៅមេធាវីដើមបណ្ឌិតរដ្ឋប្បវេណីម្នាក់ទៀតឈ្មោះ បាណាបេ ណេកូអ៊ី ស្តរបន្ត ។ បាណាបេ ណេកូអ៊ី បានសួរទៅ នួន ជា ថា តើបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាក្របក្រងតំបន់រំដោះដោយរបៀបណាបើកាលនោះមិនមានការប្រើប្រាស់លុយដងនោះ ។ នួន ជា បានឆ្លើយថា ចលនាខ្មែរក្រហមនៅពេលនោះ «មិនមានគម្រោងលុបបំបាត់លុយកាក់» ទេ តែកងទ័ពអាកាសរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកបានបំផ្លាញលទ្ធភាពរបស់បក្សក្នុងការលក់ទំនិញផ្សេងៗ បាន ។ ហេតុដូច្នោះហើយទើបបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធដោះដូរ និងបង្កើតការធ្វើស្រែប្រវាស់ដៃដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាមូលហេតុមានប្រសិទ្ធភាព ។ នៅកន្លែងណាដែលមានការប្រើប្រាស់លុយ សហរដ្ឋអាមេរិក និងរៀតណាមបានប្រើប្រាស់លុយកាក់ដើម្បី «អូសទាញ» កម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមឲ្យត្រឡប់មកវិញវិញ ។ ដូច្នោះការដែលនៅប្រើប្រាស់លុយបន្តទៀត «គឺជាការគ្រោះថ្នាក់ដល់តំបន់រំដោះខ្លាំងណាស់» សូម្បីតែមនុស្សដែលមានបំណងល្អក៏អាចត្រូវបានពុករលួយដោយសារលុយដែរ ។ បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាមិនពេញចិត្តទៅនឹងការចងការប្រាក់ចំនួន «៥០ សេន» ដោយម្ចាស់ដីនិងម្ចាស់បំណុលកាលពីមុនរបបខ្មែរក្រហមទេ ។ កសិករគ្រាន់តែ «ធ្វើការបម្រើអ្នកមានប៉ុណ្ណោះ» នៅពេលនោះ ។

បាណាបេ ណេកូអ៊ី បានបន្តសំណួរទៅ នួន ជា អំពីប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជានិងតំណាងរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តរៀតណាមទាក់ទងទៅនឹងការមិនស្របគ្នានេះ ។ នួន ជា បានបញ្ជាក់ថា គាត់បានជួបជាមួយម្នាក់ដឹកនាំរៀតណាមជាច្រើននាក់ ហើយ ប៉ុល ពត បានណែនាំគាត់ឲ្យ «បន្ថយ» ទំនាក់ទំនងជាមួយរៀតណាម ។ ប្រជាជនកម្ពុជាមិនចូលចិត្តទាហានយៀកកុងដែលចូលមកកាន់ទីលំនៅលើទឹកដីខ្មែរទេ កាលពីអំឡុងសង្គ្រាមរៀតណាម ព្រោះទាហានទាំងនេះមិនបានផ្តល់ប្រយោជន៍អ្វីទាំងអស់សម្រាប់ខ្មែរ ។ រៀតណាមមិនបានហាមប្រាមទាហានដែលខ្វះសីលធម៌របស់ខ្លួនក្នុងការដែលប្រព្រឹត្តិអំពើមិនត្រូវនៅប្រទេសកម្ពុជាទេ ហើយ នួន ជា បានហៅមេដឹកនាំរៀតណាមថា «មាត់និយាយផ្សេង ចិត្តគិតផ្សេង» ។

ក្រោយមក នួន ជា បាននិយាយពីគោលនយោបាយរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាទាក់ទងទៅនឹង «សក្តិភូមិព្រៃផ្សៃ» ដោយគាត់បានបញ្ជាក់ថា បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាមិនបានលុបបំបាត់វណ្ណៈរបស់មនុស្សទេ តែបក្សចង់បង្ខំអ្នកទាំងនោះឲ្យបញ្ចុះការប្រាក់ឲ្យនៅកម្រិតទាបចំពោះកម្មករ កសិករ ។

បុណ្យាបេ ណេតូអ៊ី បានសួរទៅ ឆ្លុន ជា ថា តើប្រជាជនអាចធ្វើដំណើរចេញពីសហករណ៍តាម តែចិត្តបានដែរឬទេ បើសិនជាអ្នកទាំងនោះចង់ទៅ? ឆ្លុន ជា មិនបានឆ្លើយចំណួរទេ តែគាត់និយាយ ថា គ្មាននរណាអាចចាកចេញពីសហករណ៍បានទេ ។ លុយអាចនឹងយកទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីទិញទំនិញពី ប្រទេសថៃ កាលពីពេលដែលបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាគាំទ្រមូលដ្ឋាននៅក្បែរព្រំដែនថៃ ។

ប្រធានបទបន្ទាប់ គឺទាក់ទងទៅនឹងការបែងចែកប្រជាជនជាប្រជាជន“ថ្មី” និង“អ្នកមូលដ្ឋាន” ។ ឆ្លុន ជា បានឆ្លើយថា ប្រជាជន“ថ្មី” គឺសំដៅទៅលើអ្នកដម្លៀស ចំណែកប្រជាជន“មូលដ្ឋាន” គឺចង់ សំដៅទៅលើអ្នកដែលរស់នៅជនបទ ។ បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាណែនាំដល់កម្មាភិបាលមូលដ្ឋានថា កុំរើស អើងនឹងប្រជាជនថ្មី ព្រោះអ្នកទាំងនោះក៏ជាខ្មែរដែរ តែកម្មាភិបាល“សមាសភាពមិនល្អ”ខ្លះបង្កជម្លោះ រវាងប្រជាជនថ្មី និងអ្នកមូលដ្ឋាន ។

បញ្ហាបច្ចេកទេសមួយចំនួន និង អៀង សារី ចង់ទៅសម្រាកតាមកាលវិភាគ

មកដល់ចំណុចនេះ បញ្ហាបកប្រែជួបប្រទះនូវបញ្ហាបច្ចេកទេស ។ បញ្ហាត្រូវបានដោះស្រាយ ហើយភ្លាមៗ អង្គជំនុំជម្រះបានប្រកាសសម្រាកនៅពេលព្រឹក ។ ដូចរាល់ដងដែរមុននឹងសម្រាកមេធាវី របស់ អៀង សារី បានឡើងនិយាយថា អៀង សារី សុំលះបង់សិទ្ធិក្នុងការមានវត្តមាននៅក្នុង តុលាការដោយបញ្ហាសុខភាព និងឈឺខ្នង ។ ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ និង ណុន យល់ព្រម និងស្នើឲ្យ ជនជាប់ចោទប្រកល់លិខិតសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសួរសំណួរបន្ត

ក្រោយពីសម្រាករួច បុណ្យាបេ ណេតូអ៊ី បានបន្តសំណួរទៅកាន់ ឆ្លុន ជា អំពីជីវិតរស់នៅក្នុង សហករណ៍ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ។ ឆ្លុន ជា បាននិយាយថា ក្នុងអំឡុងសង្គ្រាមជាមួយ លន់ លន់ គាត់ បានណែនាំអប់រំប្រជាជនឲ្យចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងចង់គ្នាជាជាតិខ្មែរតែមួយ ។

បុណ្យាបេ ណេតូអ៊ី បានសួរថា តើនរណាដែលខ្មែរក្រហមចាត់ទុកថាជា“មនុស្សល្អ”? ឆ្លុន ជា បានឆ្លើយថា កសិករត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមនុស្សល្អ គឺជាអ្នកដែលមានចិត្តនឹងនរ ចេះជួយទុក្ខរុះ និងមិនដឹកស្រា ។ ទាក់ទងទៅនឹងពាក្យ“ក្តាប់ប្រជាជន” ឆ្លុន ជា បានឲ្យដឹងថា បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា មិនប្រើពាក្យ ការដម្លៀស“ដោយបង្ខំ”ទេ តែបានប្រើពាក្យ ការដម្លៀស“ដោយច្បាស់លាស់” ។ មិន ច្បាស់ទេថា តើមកពីបញ្ហាបកប្រែដែលធ្វើឲ្យ ឆ្លុន ជា ឆ្លើយមិនត្រូវសំណួរប្តឹងណា ។ ក្រោយមក

នួន ជា បាននិយាយម្តងទៀតថា ប្រជាជនត្រូវបានជម្លៀសចេញ ព្រោះតែមានការកំរាមកំហែងពី “ជនមួយចំនួន” ដែលចង់គ្រប់គ្រងបដិវត្តន៍ ។

បន្តមក បាណាបេ ណេតូអ៊ី បានសួរអំពីសមាជិកម្នាក់របស់ចលនាកុម្មុយនីស្តខ្មែរវៀតណាម ឈ្មោះ ឆៀន វ៉ានលីញ។ នួន ជា បានបញ្ជាក់ថា ឆៀន វ៉ានលីញ គឺជាមនុស្សស្មោះត្រង់ តែគាត់ មិនមានមហិច្ឆតាគ្រប់គ្រងកម្ពុជាទេ ។ ឆៀន វ៉ានលីញ ត្រូវបាន“បណ្តុះបណ្តុះ” ដោយមាតិកានយោ បាយរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តវៀតណាម ទោះបីជាគាត់ជាមនុស្សល្អក៏ដោយ ។

បញ្ហាដោះស្រាយរវាងកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា និងកុម្មុយនីស្តវៀតណាមតាមរយៈ ទំនាក់ទំនងជាបុគ្គលដែលគាត់បានសាងជាមួយ ឆៀន វ៉ានលីញ តែទំនាក់ទំនងនេះមិនអាចកេចពី សង្គ្រាមបានឡើយ ។

បាណាបេ ណេតូអ៊ី បានសួរអំពីតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំក្នុងអំឡុងពេលនៃសង្គ្រាមជាមួយ លន់ នល់ ។ ទាក់ទងទៅនឹងសំណួរនេះ នួន ជា បានឆ្លើយទៅនឹងសំណួរដែលត្រង់ថា គាត់មានតួនាទីគ្រាន់តែ “ការ អប់រំ” ប៉ុណ្ណោះ ។ គាត់មិនមាន “អំណាចយោធា” ទេនៅពេលនោះ ហើយអំណាចយោធា គឺជាការកិច្ច របស់លេខាភូមិភាគនីមួយៗ ដែលក្រោមការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ដោយ ប៉ុល ពត និង សុន សេន ។

បាណាបេ ណេតូអ៊ី បានឆ្លើយទៅវិញ អំពីការទទួលបានភារកិច្ចក្នុងការរក្សាសុវត្ថិភាពដល់សម្តេច សីហនុ ពេលដែលព្រះអង្គមកទតខេត្តសៀមរាបក្នុងឆ្នាំ១៩៧២ ។ នួន ជា បានឆ្លើយថា គាត់ទទួល ខុសត្រូវមើលកិច្ចការសន្តិសុខពេលដែលព្រះអង្គមកទតខេត្តសៀមរាប ។ បាណាបេ ណេតូអ៊ី បានសួរ នួន ជា ថា តើគាត់អាចមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងសន្តិសុខដោយមិនមានអំណាចបញ្ជាទាហានយ៉ាងម៉េចនឹង កើត? នួន ជា បានឆ្លើយថា គាត់មានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់កិច្ចការសន្តិសុខនេះ តែគាត់មិនមាន យោធានៅក្នុងដៃទេ ។

ក្រោយមក នួន ជា ត្រូវបានសួរអំពីគោលនយោបាយពិតប្រាកដរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ទាក់ទងទៅនឹងការជម្លៀសប្រជាជនចេញពីទីក្រុងក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥ ។ បាណាបេ ណេតូអ៊ី បានសួរថា តើ ព្រះសង្ឃត្រូវជម្លៀសចេញពីទីក្រុងទៅកាន់សហករណ៍ដែរឬយ៉ាងណា? នួន ជា បានបញ្ជាក់ថា ព្រះ សង្ឃត្រូវបានបញ្ជូនទៅព្រៃ និងតំបន់ផ្សេងទៀត ។ បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាមិនបិទវត្តអារាមទាំងអស់ នោះទេ ហើយក៏មានអាចារ្យខ្លះដែរក៏នៅក្នុងវត្តដែរ ។

បាណាបេ ណេតូអ៊ី បាននិយាយថា នួន ជា ខ្លួនឯងគឺជាមនុស្សចាស់ ហើយមានសភាព ខ្សោយនៅពេលនេះ មេធាវីរូបនោះបានសួរថា តើហេតុអ្វីបានជាមនុស្សចាស់ត្រូវបានជម្លៀសចេញពី ទីក្រុងដើម្បីទៅធ្វើការនៅសហករណ៍? តើមនុស្សចាស់ត្រូវបានចាត់ទុកជាសត្រូវដែរឬទេ? នួន ជា

បានបដិសេធចា បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាមិនដែលសង្ស័យទៅលើមនុស្សចាស់ទេ ហើយក៏មិនដែលបង្ខំ មនុស្សចាស់ឲ្យធ្វើការហួសកម្លាំងដែរ ។ តែមនុស្សចាស់ត្រូវបានចាត់តាំងឲ្យធ្វើការល្មមៗ តាមកម្លាំង របស់គាត់ ។

បុណ្យបេ ណេតូអី បានបញ្ចប់ការសួរនាំ ហើយ ស៊ីវ៉ាន ចាប់ផ្តើមសួរសំណួរបន្តទាក់ទងទៅនឹង ការតស៊ូប្រដាប់អាវុធដោយបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ១៩៦៨ ។ នួន ជា បានបញ្ជាក់ថា ការតស៊ូ ប្រដាប់អាវុធចាប់ផ្តើមនៅសំឡូត ហើយហេតុផលដែលប្តូរទៅរកការតស៊ូដោយអាវុធវិញព្រោះដោយ សារតែ“អំពើជិះជាន់” ដែលបង្កឡើងដោយ លន់ នល់ ។

ក្រោយពី ស៊ីវ៉ាន សួរចប់ ចៅក្រម និល ណុន បានសួរទៅក្រុមការពារក្តីរបស់ អៀង សារី និង ខៀវ សំផន ថាតើមានចង់សួរទៅកាន់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ដែរឬទេ? ក្រុមការពារក្តីទាំងពីរ បដិសេធមិនចង់សួរទេ ដូច្នោះចៅក្រមក៏ប្រគល់តួនាទីនេះទៅក្រុមការពារក្តីរបស់ នួន ជា ដើម្បីសួរ ទៅកាន់កូនក្តីរបស់ខ្លួន ។

នួន ជា សួរដោយក្រុមការពារក្តីរបស់ខ្លួន

មេធាវីអន្តរជាតិ ម៉ៃឃើល ដេស្តមែន បានសុំទៅចៅក្រមថានឹងសួរសំណួរទៅ នួន ជា នៅ ពេលក្រោយវិញដោយសារតែ នួន ជា អស់កម្លាំងជាមួយនឹងការឆ្លើយសំណួរប្រើពេក ។ ចៅក្រម និល ណុន បានសួរទៅ នួន ជា ថាតើគាត់អាចឆ្លើយសំណួរទៀតបានដែរឬទេ? នួន ជា បានឆ្លើយ ថា គាត់“អស់កម្លាំង” តែគាត់អាចឆ្លើយ“ពីរបីសំណួរ” ព្រោះគាត់ចង់ជួយតុលាការដើម្បីស្វែងរកការ ពិត ។

មេធាវី ម៉ៃឃើល ដេស្តមែន បានសួរថាតើ នួន ជា នៅទីណាមុននឹងទៅរៀននៅប្រទេស ថៃ? នួន ជា បានឆ្លើយថា ម្តាយរបស់គាត់គឺជាជនដេរ ហើយឪពុកគឺជាអ្នកជួញដូរស្រូវអង្ករ ។ ជួនកាល ឪពុករបស់គាត់ត្រូវខ្ជិលរុយពីអ្នកមាន នៅពេលដែលអ្នកទារលុយមកដុះកាត់ម្តងៗឪពុករបស់ គាត់រត់ពួន ហើយម្តាយគាត់យំ ។ ទោះបីជាមានបញ្ហាប្រើនៅក្នុងគ្រួសារក៏ដោយ ក៏ម្តាយរបស់គាត់ នៅតែជម្នះ និងឲ្យគាត់ទៅរៀនដែរ ។ ពេលដែលគាត់នៅក្មេង សង្គមកម្ពុជាគឺស្ថិតនៅក្នុងសម័យកាល “ពាក់កណ្តាលអាណានិគម”និង“ពាក់កណ្តាលទសភាព” ។ កាលនោះស្ត្រីត្រូវបានធ្វើបាប និងវាយដំ ដោយចៅហ្វាយនាយ ទោះបីជាចៅហ្វាយនាយនោះក៏ជាមនុស្សថ្នាក់ក្រោមក៏ដោយ ដូចជា ក្រឡាបញ្ជី ជាដើម ។ ក្រោយពីឃើញហេតុការណ៍ទាំងអស់នោះហើយ នួន ជា “មានអារម្មណ៍រន្ធត់” តែគាត់មិន ចាប់អារម្មណ៍នឹងបញ្ហាសង្គមទេ ។ ក្រោយមក នួន ជា បាននិយាយថា គាត់បានប្តូរជាលោកនេន ។

នៅពេលដែលអង្គការធារាវង់ចូលមកដល់ គាត់ស្នាក់នៅវត្ត ពេលនោះគាត់“ឃើញនូវការកាបសង្កត់ពី សំណាក់អាជ្ញាធរថៃ ដែលមកសម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជា” ។

ក្រោយមក នួន ជា បានទៅប្រទេសថៃដើម្បីរៀនសូត្រ មួយរយៈក្រោយមក គាត់បានបោះ បង់ចោលការសិក្សា ព្រោះគាត់ជឿថា ជា“រឿងឥតប្រយោជន៍”ទេក្នុងការបន្តការសិក្សាបន្តទៀត ។ គាត់បានចូលធ្វើការរដ្ឋក្នុងប្រទេសថៃមុននឹងត្រលប់មកប្រទេសកម្ពុជាវិញ ។

ត្រង់ចំណុចនេះ នួន ជា ចាប់ផ្តើមពិភាក្សាអំពីបទពិសោធន៍របស់គាត់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហមហើយ គាត់បានរៀបរាប់ឈ្មោះអ្នកនយោបាយខ្មែរពីរូបដែលជាអតីតជនបដិវត្តន៍ ។ ទីមួយ គឺ ហេង ស៊ីន ដែលជាអ្នក“ក្រ” តែជាមនុស្ស“ល្អ” ។ ហេង ស៊ីន គឺជាអ្នកជូន នួន ជា ពីផ្ទះរបស់គាត់នៅភូមិភាគ ពាយ័ព្យឆ្ពោះទៅភាគខាងកើតនៃប្រទេស ជាកន្លែងដែលបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជារៀបចំមូលដ្ឋាន ។ ទីពីរ គឺទំនាក់ទំនងជាមួយ ជា ស៊ីម ។ នួន ជា បាននិយាយថា ជា ស៊ីម គឺជា“កសិករថ្នាក់កណ្តាល” គាត់ បានរៀនជាមួយ នួន ជា ដែរ ។ ជួនកាល ជា ស៊ីម ខ្ជិលយដើម្បីយកទៅរៀន ព្រោះគាត់ក្រណាស់ នៅពេលនោះ ។ នួន ជា បាននិយាយទៀតថា តែគាត់មិនច្បាស់ទេថា ជា ស៊ីម កាន់មុខគំណែងអ្វី ក្នុងរបបកម្ពុជារប្រជាធិបតេយ្យនេះ ។

ក្រោយមក នួន ជា រៀបរាប់ពីទំនាក់ទំនងរវាងបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា និងបក្សកុម្មុយនីស្ត រៀតណាមម្តងទៀត ។ នួន ជា និយាយថា រៀតណាមជំទាស់មិនឲ្យកម្ពុជាតស៊ូដោយអារុំធាន ហើយ រៀតណាមចេះតែឈ្មោះប្រកែកជាមួយបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាជានិច្ច ។ បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាអាចជួយ ខុបត្តម្តងបាន តែរៀតណាមចង់គ្រប់គ្រងទឹកដីកម្ពុជា ។ សូម្បីតែសព្វថ្ងៃនេះ ប្រជាជនរៀតណាម កំពុងតែចូលទឹកដីកម្ពុជា ។ ការទម្លាក់គ្រាប់បែករបស់អាមេរិកមកលើកម្ពុជាអស់រយៈពេល“២០០ ថ្ងៃ និង២០០ យប់” តែរៀតណាមនៅតែ“ព្រៃផ្សៃជាន់មុន” និងជាន់អាមេរិកទៅទៀត ព្រោះរៀតណាម មានបំណងចង់លេបទឹកដីកម្ពុជា ។ នួន ជា បានបញ្ជាក់ថា គាត់“មិនបារម្ភ”អំពីសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនទេ គាត់មិនខ្លាចជាប់គុកទេ តែគាត់បារម្ភពីអនាគតរបស់កម្ពុជា ។ ត្រង់ចំណុចនេះ ចៅក្រម និល ណុន និយាយគាត់ ហើយបានស្នើទៅ នួន ជា ឲ្យឆ្លើយទៅនឹងអ្វីដែលបានសួរទៅបានហើយ ។ ចៅក្រម និល ណុន ហាក់បីដូចជាមានការធុញទ្រាន់ការដែល នួន ជា និយាយពីទំនាក់ទំនងរវាងកម្ពុជា និង រៀតណាម ។

ឆ្លើយតបទៅវិញ មេធាវី ដេស្តមែន បានសួរទៅ នួន ជា នូវសំណួរសាមញ្ញថា តើគាត់មាន ចង់បញ្ចេញយោបល់អ្វីទៀតដែរឬទេ? នួន ជា បានបន្តនិយាយនូវអ្វីដែលចៅក្រមបានបង្ហាត់គាត់ និយាយថា គាត់បារម្ភពីអនាគតរបស់កម្ពុជា ។ ត្រង់ចំណុចនេះ ចៅក្រម និល ណុន បានកាត់ នួន

ជា ម្ចាស់ទៀត រួចណែនាំឲ្យជនជាប់ចោទនិយាយតែពីអ្វីដែលបានប្រកាស និងការកើតកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យបានហើយ ។ ចំណុចនេះធ្វើឲ្យអ្នកតាមដានសើច ។

នួន ជា ចាប់ផ្តើមនិយាយម្តងទៀត តែពេលដែលគាត់និយាយ ម៉ែក្រូហ្គូនរបស់គាត់ត្រូវបានអាក់ពាក់កណ្តាលទី ។ មេធាវី ដេស្តមែន បានស្នើឲ្យ នួន ជា និយាយម្តងទៀត តែហាក់បីដូចជាមានការភាន់ប្រឡំខ្លះ ព្រោះចៅក្រម និង ណុន ទើបតែណែនាំ នួន ជា ឲ្យនិយាយនូវអ្វីដែលគាត់ត្រូវបានសួរ ។ មេធាវី ដេស្តមែន បានជូនដំណឹងទៅអង្គជំនុំជម្រះថា គាត់បង់ពន្ធនូវអ្វីដែល នួន ជា បាននិយាយ ព្រោះការដែលគាត់និយាយនោះមិនមានការបកប្រែទេ តែជាបញ្ហាបច្ចេកទេស ។

មុន និងបញ្ហានេះត្រូវបានដោះស្រាយ ចៅក្រម និង ណុន បានជូនដំណឹងថា ដំណើរការសម្រាប់ថ្ងៃនេះនឹងត្រូវបញ្ចប់ដោយសារតែសាក្សី ប្រាក់ យុត បានបញ្ចប់សក្ខីកម្មរបស់គាត់មុនពេលកំណត់ ហើយជាការសម្បូរនិងបញ្ចប់នៅពេលនេះ ។ អង្គជំនុំជម្រះនឹងចាប់ផ្តើមសក្ខីកម្មនៅថ្ងៃស្អែកទៀតនៅម៉ោង ៧:០០ ដោយមានលោក ឆាន់ យុ នាយកមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាចូលខ្លួនមកធ្វើសក្ខីកម្ម ។

- ចប់ -